

2 Αυγούστου 2021

Όσιος Παΐσιος: Ένας πονεμένος ένα βλέμμα στην εικόνα του Χριστού ή της Παναγίας και παίρνει παρηγοριά!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

*Παναγία Γλυκοφιλούσα. Φορητής εικόνα Ιεράς
Μονής Φιλοθέου Αγίου Όρους.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γέροντα, στην Παράκληση της Παναγίας, σε κάποιο Μεγαλυνάριο γιατί λέει «Άλαλα τα χείλη των ασεβών, των μη προσκυνούντων την εικόνα σου την σεπτήν»;

- Όταν κανείς δεν έχει ευλάβεια και ασπάζεται τις εικόνες, δεν είναι άλαλα τα χείλη του; Και ο ευλαβής, όταν ασπάζεται τις εικόνες, εύλαλα δεν είναι τα χείλη του; Είναι μερικοί που, όταν προσκυνούν την εικόνα, ούτε καν ακουμπούν στην εικόνα.

Άλλοι ακουμπούν μόνον τα χείλη τους στην εικόνα, όταν την ασπάζονται. Να, έτσι [Ο Γέροντας ασπάσθηκε μια εικόνα, χωρίς να ακουσθή ο ασπασμός]. Ακούσατε τίποτε;

Όχι.

- Εμ, τότε «άλαλα» είναι τα χείλη. Ενώ ο ευλαβής ασπάζεται την εικόνα και ο ασπασμός ακούγεται. Τότε τα χείλη είναι «εύλαλα». Δεν είναι ότι καταριούνται, όταν λένε «άλαλα», αλλά εκείνα τα χείλη είναι άλαλα και τα άλλα είναι εύλαλα.

Όταν βλέπουμε τις άγιες εικόνες, πρέπει να ξεχειλίζει η καρδιά μας από αγάπη

προς τον Θεό και τους Αγίους και να πέφτουμε να τις προσκυνούμε και να τις ασπαζώμαστε με πολλή ευλάβεια.

Να βλέπατε ένα ευλαβικό γεροντάκι στην Μονή Φιλοθέου, ο γερο-Σάββας, με πόση ευλάβεια, με πόση καρδιά ασπαζόταν την εικόνα της Παναγίας της Γλυκοφιλούσης! Σ' αυτήν την εικόνα της Παναγίας, επειδή οι Πατέρες την ασπάζονταν στο ίδιο σημείο, έχει σχηματισθή ένα γρομπαλάκι!

Η εικόνα που αγιογραφείται με ευλάβεια ρουφάει από τον ευλαβή αγιογράφο την Χάρη του Θεού και μεταδίδει στους ανθρώπους παρηγοριά αιώνια. Ο αγιογράφος ζωγραφίζεται, μεταφράζεται στην εικόνα που φτιάχνει· γι' αυτό παίζει μεγάλο ρόλο η ψυχική του κατάσταση.

Μου έλεγε ο Παπα-Τύχων [Ρώσος Αγιορείτης Ιερομόναχος*]: «Εγώ, παιντί μου, όταν ζωγραφίζω επιτάφια, ψάλλω 'Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καφελών...'. Έψαλλε και έκλαιγε συνέχεια και τα δάκρυά του έπεφταν πάνω στην εικόνα. Μια τέτοια εικόνα κάνει ένα αιώνιο κήρυγμα στον κόσμο.

Οι εικόνες αιώνες κηρύττουν-κηρύττουν. Ρίχνει λ.χ. ένας πονεμένος ένα βλέμμα στην εικόνα του Χριστού ή της Παναγίας και παίρνει παρηγοριά. Ένας πονεμένος ένα βλέμμα στην εικόνα του Χριστού ή της Παναγίας και παίρνει παρηγοριά.

Όλη η βάση είναι η ευλάβεια. Βλέπεις, άλλος ακουμπά στον τοίχο που ακούμπησε η εικόνα και παίρνει Χάρη, και άλλος μπορεί να έχη την καλύτερη εικόνα, αλλά, επειδή δεν έχη ευλάβεια, δεν ωφελείται. Η ένας μπορεί να βοηθηθή από έναν απλό σταυρό, και άλλος να μη βοηθηθή από τον Τίμιο Σταυρό, όταν δεν έχη ευλάβεια.

* Περισσότερα στο βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου [οσίου Παΐσιου], «Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, σ. 15-40.

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου [νυν οσίου Παΐσιου], «Πνευματική Αφύπνιση», Λόγοι Β', έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/2VggaGv>